

Publicerad 2011-06-14 13:51 av sangel

Våldtagen

Vinden slet tag i hennes trasiga kappa
Men knapp nöd skylde den hennes avklädda sargade kropp
Något vått landade på hennes kind
Skammen fyllde hennes ögon

Förbipasserande fällde domar
Tvi vilket missfoster
Ta bort skräpet från våra gator
Sköka
Blodsugare

Oseende passerade ändå de flesta

Mannen smög upp bakom henne
Minnet grep hennes skuldror
Skakad sköt hon bilden bakåt i tiden

En annan tid
Före

Mannen tränger sig ändå fram i sinnebild
Lukten ger kväljningar
Oset från gammalt stekfett
Unkna ölstanke

Doftminnets styrka segrar
Resignerat sjunker benen under henne
Skälvningar av vanmakt passerar olovligt
Tungt faller huvudet mot stenväggen

Vill inte mer
Skriker hela hennes själ
Förtvivlan griper och sliter bröstkorgen sönder och samman
Flämtande pressas luften ner i hennes strupe

Att få sluta andas
Lättnad
Befrielse
Bort från allt

Mannens hårda fingrar gräver hål inuti
Munnens tystade rop
Bryskt knuffas hon mot stenläggningen
Hans tunga tvingar sig in i stängda rum
Hans lem kväver allt på sin väg

Våldet mot hennes kropp avtar plågsamt långsamt
En sista stöt och han är nöjd

Blicken vänd mot himlen
Frågan hamrar hennes själ
Varför
Varför blev mitt liv så här
Var finns du Gud

Stunden är fångad för alltid
Etsad i tiden
Går inte fly

Ett barn på andra sidan gatan
Stannar
Lyfter handen
Och vinkar

©Susanne Angelöf

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sangel med Poeter.se id #35968 innehar upphovsrätten